

**PARLEMENTAIRE ASSEMBLEE
VAN DE
RAAD VAN EUROPA**

—

BELGISCHE DELEGATIE

—

**Verslag van het derde gedeelte van de Gewone zitting
van de Parlementaire Assemblee van de Raad van Europa
Straatsburg, 23 - 27 juni 2014**

Op de dagorde van de zitting stonden volgende verslagen:

- De “varende doodskest”: acties en reacties (Resolutie 1999 en aanbeveling 2046)
- De massale aankomst van migrantenstromen op de Italiaanse kust (Resolutie 2000 en aanbeveling 2047)
- Geweld in de media (Resolutie 2001 en aanbeveling 2048)
- Evaluatie van de tenuitvoerlegging van de hervorming van de Parlementaire Assemblee (Resolutie 2002)
- Naar een betere Europese democratie: ingaan op de uitdagingen van een federaal Europa (Resolutie 2003)
- De parlementaire bijdrage tot de oplossing van het conflict in de Westelijke Sahara (Resolutie 2004)
- Identiteit en diversiteit in interculturele samenlevingen (Resolutie 2005 en aanbeveling 2049)
- Integratie van migranten in Europa: nood aan een voluntaristisch, duurzaam en globaal beleid (Resolutie 2006)
- De uitdagingen voor de Ontwikkelingsbank van de Raad van Europa (Resolutie 2007)
- Veranderingen binnen de administraties in Europa: de overheidsdiensten in gevaar? (Resolutie 2008 en aanbeveling 2050)
- Het versterken van de onafhankelijkheid van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (Resolutie 2009 en aanbeveling 2051)
- Strafrecht voor minderjarigen aangepast aan kinderen: van retoriek tot werkelijkheid (Resolutie 2010)

* * * * *

Belgische delegatie bij de Assemblee:

Vertegenwoordigers

De h. Daniel Bacquellaine (MR)
De h. Philippe Blanchart (PS)
De h. Armand De Decker (MR)
De h. Patrick De Groote (N-VA)
De h. Roel Deseyn (CD&V)
Mevr. Daphné Dumery (N-VA), Ondervoorzitter
De h. Philippe Mahoux (PS), Voorzitter

Plaatsvervangers

Mevr. Cindy Franssen (CD&V)
De h. Olivier Henry (PS)
Mevr. Fatma Pehlivan (sp.a)
Mevr. Fatiha Saïdi (PS)
De h. Dirk Van der Maelen (sp.a)
Mevr. Kristien Van Vaerenbergh (N-VA)
Mevr. Sabine Vermeulen (N-VA)

Tijdens de zitting hebben volgende persoonlijkheden de Assemblee toegesproken:

- De h. Elmar Mammadyarov, minister van Buitenlandse zaken van Azerbeidzjan, Voorzitter van het Ministercomité
- De h. Ilham Aliyev, President van Azerbeidzjan
- De h. Petro Porochenko, President van Oekraïne
- De h. Nils Muižnieks, Mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa
- De h. Rolf Wenzel, Gouverneur van de Ontwikkelingsbank van de Raad van Europa

* * * * *

Verkiezing van de Secretaris-generaal van de Raad van Europa

De h. Thorbjørn Jagland (Noorwegen) werd herverkozen tot Secretaris-generaal van de Raad van Europa voor een mandaat van vijf jaar. In de eerste ronde haalde hij 156 stemmen (absolute meerderheid), tegen 93 stemmen voor mevr. Sabine Leutheusser-Schnarrenberger (Duitsland).

* * * * *

De “varende doods-kist”: acties en reacties (Resolutie 1999 en aanbeveling 2046)

Voor de Assemblee moet de tragedie van de “varende doods-kist”, die zich voordeed in maart/april 2011, en andere recentere tragedies die honderden slachtoffers maakten, voor een radicale ommekeer zorgen in het beleid en de praktijken van het opsporings- en reddingswerk (SAR) in Europa.

De Assemblee erkent dat de Lidstaten, en vooral Italië, grote inspanningen geleverd hebben om meer levens op zee te redden, maar stelt vast dat er nog vele zaken voor verontrusting zorgen, zoals de tekortkomingen op het vlak van samenwerking, afbakening en erkenning van verantwoordelijkheden.

De Assemblee vindt dat de Raad van Europa een belangrijke rol te spelen heeft om de Lidstaten op dat vlak bij te staan. Zij meent dat Europese synergiën moeten leiden tot een nultolerantiebeleid met betrekking tot het verlies van menselijke levens op zee door de lacunes weg te werken in het juridische kader, het beleid en de praktijken inzake ontschepping en redding op zee.

De Assemblee somt een aantal concrete maatregelen op die de Lidstaten moeten nemen om in de toekomst problemen te vermijden op het vlak van communicatie en verantwoordelijkheid bij redding op zee. Zij roept bovendien op tot de uitwerking van legale en veilige migratiekanalen door meer solidariteit en een grotere harmonisatie van gemeenschappelijke asielprocedures.

* * * * *

De massale aankomst van migrantenstromen op de Italiaanse kust (Resolutie 2000 en aanbeveling 2047)

De Assemblee is tevreden met de toename van de inspanningen van de Italiaanse overheden om het hoofd te bieden aan de noodtoestanden, meer bepaald door de operatie *Mare Nostrum*. Zij wijst er evenwel op dat het Italiaanse en Europese migratiebeleid nog steeds gebukt gaan onder structurele problemen die wegen op de maatregelen die dringend nodig zijn om de systemen aan te passen.

De Assemblee roept de Italiaanse overheden op een serie maatregelen uit te werken om de aankomst van gemengde migrantenstromen aan te kunnen en een duurzaam antwoord te bieden op de noden inzake opvang en bescherming, alsook op de humanitaire noden. Zij drukt er in het bijzonder op dat de Italiaanse overheden een betrouwbaar en transparant systeem op punt moeten stellen om migranten onmiddellijk na hun aankomst te identificeren en meer inspanningen moeten leveren om trafficanten aan te houden en gerechtelijk te vervolgen.

De Assemblee roept bovendien de Europese overheden op om hun beleid en regelgeving op het vlak van migratie te herzien en er de nodige financiële en operationele middelen voor uit te trekken.

De Assemblee richt tevens de aanbeveling tot het Ministercomité om de mogelijkheden te onderzoeken voor een nieuw internationaal misdrijf wanneer een persoon een financieel voordeel ontvangt voor het vervoeren van personen in een gevaarlijke boot waarbij mensenlevens op het spel gezet worden. Het Ministercomité wordt ook uitgenodigd om de noodzaak te onderzoeken van een grondige herziening van de Dublinverordening en de toepassing ervan.

In haar interventie(*) wees *volksvertegenwoordigster Daphné Dumery* erop dat de twee rapporten, die een verschillende invalshoek hebben, een samenhangend geheel vormen over een problematiek die ons, als nationale parlementsleden, tot nadenken aanzet en ons verplicht te handelen. Spreekster denkt niet dat zij de Assemblee moet overtuigen van de dringendheid van die kwesties, want men heeft er gewoon geen idee van hoeveel vluchtelingen zich elke dag in een levensgevaarlijk avontuur storten in hun zoektocht naar een betere toekomst. De volksvertegenwoordigster feliciteert Italië met de operatie *Mare Nostrum*, die een eerste stap vormt voor de bescherming van kwetsbare personen en die bovendien het voordeel biedt dat er cijfers op het probleem geplakt kunnen worden. Sinds januari tot midden juni werden ongeveer 53 700 personen op zee gered door Italiaanse overheden. Zij meent dat de andere Europese landen Italië moeten helpen door de verantwoordelijkheid te delen. Samen moeten we op de Middellandse Zee patrouilleren en de trafikanten opsporen. We moeten de vluchtelingen bijstand verlenen vanuit humanitair oogpunt, maar we moeten ook duidelijk bepalen wie onze landen binnen kan en wie niet, overeenkomstig het Verdrag van Genève. Kortom, samen moeten we onze grenzen beschermen en samen moeten we de rechten en de waardigheid beschermen van zij die onze hulp zoeken, zonder dat een ongecontroleerde migratie onze samenlevingen komt verstoren. We moeten dus niet alleen de Europese landen sensibiliseren voor deze problematiek, maar ook de landen van herkomst, want die personen zijn het slachtoffer van trafikanten die hen het paradijs voorspiegelen, maar hen de hel geven...

(*) Indien door tijdsgebrek ingeschreven en aanwezige sprekers hun tussenkomst niet kunnen houden, kunnen zij aan het einde van het debat de schriftelijke en leesbare tekst van hun tussenkomst in zijn definitieve vorm indienen in een van de officiële- of de werktalen voor publicatie in het officiële verslag.

* * * * *

Geweld in de media (Resolutie 2001 en aanbeveling 2048)

De Assemblee vertrekt van de vaststelling dat de media een ingrijpende rol spelen in het dagelijkse leven van onze moderne samenlevingen. In die context is het dan ook alarmerend te moeten vaststellen dat extreme gewelddaden gepleegd werden door personen die op intensieve wijze aan geweld in de media blootgesteld waren. Het is daarom heel belangrijk dat democratische samenlevingen op gepaste wijze met die correlatie omgaan.

Om de strijd tegen het fenomeen van geweld in de media aan te gaan, vraagt de Assemblee aan de regeringen, nationale parlementen en medialeveranciers om een aantal maatregelen te nemen.

Zo meent de Assemblee dat elke aansporing tot geweld door de media verboden moet worden, overeenkomstig de internationale normen op het vlak van mensenrechten, en dat de productie, de openbare verspreiding, de verkoop en het bezit van media waarvan het zinloos geweld een schendig van de menselijke waardigheid vormt, gestraft moeten worden. Zij die media produceren waarin geweld centraal staat, moeten het type, de graad en de hoeveelheid geweld die de media bevatten duidelijk vermelden.

De Assemblee nodigt het Ministercomité ook uit om praktische aanbevelingen uit te werken voor ouders, leraars en leveranciers van mediaproducten en -diensten over de wijze waarop dient te worden omgegaan met geweld in de media en de negatieve weerslag ervan op de individuen in de samenleving.

* * * * *

Evaluatie van de tenuitvoerlegging van de hervorming van de Parlementaire Assemblee (Resolutie 2002)

In 2011 voerde de Assemblee een ingrijpende hervorming door, na uitgebreid overleg waarbij al haar actoren betrokken waren. Zij nam een reeks maatregelen ter verbetering van de doeltreffendheid van haar werking, van de samenhang van haar organisatiestructuur en van haar actiemiddelen. Verder keurde zij maatregelen goed om haar relevantie en de politieke geloofwaardigheid en zichtbaarheid van haar actie te verhogen, alsook om een grotere deelname van haar leden en een betere interactie tussen de Assemblee en de nationale parlementen te bevorderen.

Uit de evaluatie van de maatregelen die meer dan drie jaar in het kader van de hervorming werden genomen, blijkt dat die daadwerkelijk beantwoorden aan de verwachtingen van de leden van de Assemblee en dat zij positieve resultaten geven.

De Assemblee meent echter dat de inspanningen moeten worden voortgezet teneinde de belangstelling van de nationale parlementen, de media en de Europese burgers voor de werkzaamheden van de Assemblee te behouden. Er zijn immers hoge verwachtingen van de delegaties om de meerwaarde van de Assemblee nog meer uit de verf te doen komen. Zo wil de Assemblee nog meer interactie met de nationale parlementen om de impact van haar beslissingen op hun werkzaamheden te verhogen.

In het kader van de opvolging van de hervorming beslist de Assemblee een commissie op te richten voor de verkiezing van de rechters bij het Europees Hof voor de Rechten van de Mens.

* * * * *

Naar een betere Europese democratie: ingaan op de uitdagingen van een federaal Europa (Resolutie 2003)

Om het vertrouwen van de burgers te herwinnen, meent de Assemblee dat de politieke hoofduitdaging van de Europese Unie - behalve de behandeling van de economische en budgettaire crisis - voortgang te boeken op weg naar democratisering. Om dat te bereiken, heeft de Europese Unie de keuze tussen verschillende opties, waaronder ook een federaal Europa dat gepaard gaat met een federale democratie.

In haar resolutie wordt federalisme gedefinieerd als een “politiek organisatiesysteem met een bevoegdheidsverdeling tussen verschillende regeringsniveaus”, Europees en nationaal, dat ruimte voor diversiteit in eenheid biedt. De toewijzing van bevoegdheden binnen een federatie wordt geregeld door het subsidiariteitsbeginsel, wat betekent dat de verantwoordelijkheid prioritair toekomt aan de laagste niveaus, en dat de oplossing voor elk probleem zo dicht mogelijk bij de burgers moet worden gezocht.

De Assemblee nodigt alle betrokken Europeanen, instellingen en Europese landen uit om belangstelling te hebben voor de uitdagingen die een Europese federale democratie moet aangaan. Verder moeten zij de middelen onderzoeken waardoor de huidige Europese Unie, zoals zij gestalte gekregen heeft doorheen de verschillende verdragen, omgevormd kan worden tot een federale Europese Unie die op een grondwet gebaseerd is. Van haar kant kan de Assemblee, om historische redenen en overeenkomstig haar functies en samenstelling, een interparlementaire openbare ruimte bieden om regelmatig evaluaties te maken van de “staat van de federale Europese democratie”.

* * * * *

De parlementaire bijdrage tot de oplossing van het conflict in de Westelijke Sahara (Resolutie 2004)

De Assemblee onderstreept de noodzaak om de onderhandelingen onder VN-auspiciën voort te zetten om te komen tot een politieke oplossing voor het conflict in de Westelijke Sahara die rechtvaardig en wederzijds aanvaardbaar is. Daarom roept zij alle partijen op om blijk te geven van realisme en compromisvorming teneinde vooruitgang in de onderhandelingen te boeken.

De Assemblee spoort alle Lidstaten van de Raad van Europa aan meer inspanningen te leveren bij het zoeken naar een definitieve politieke oplossing om duurzame stabiliteit en veiligheid in het Sahel-Sahara-gebied te bereiken.

Ondanks de echte vooruitgang die Marokko reeds boekte op het vlak van verschillende kwesties inzake mensenrechten en democratie, maakt de Assemblee zich zorgen over een aantal aantijgingen van mensenrechtenschendingen in de Westelijke Sahara, alsook over de humanitaire situatie in de kampen van Tindouf. Zij stelt dan ook een serie aanbevelingen voor die gericht zijn naar de Marokkaanse overheden en de vertegenwoordigers van het Polisario Front en van Algerije.

De Assemblee meent dat de door Marokko gerealiseerde vooruitgang op het vlak van mensenrechten in de Westelijke Sahara deel moet uitmaken van het volgende evaluatieverslag inzake het statuut van partner voor de democratie van het Parlement van Marokko, dat voor 2015 voorzien is.

* * * * *

Identiteit en diversiteit in interculturele samenlevingen (Resolutie 2005 en aanbeveling 2049)

De Assemblee is er stellig van overtuigd dat de culturele diversiteit *de facto* inherent is aan de menselijke samenleving, niet alleen door de grensoverschrijdende migratie en de culturele gevolgen van de mondialisering, maar ook door het wijdverspreide gebruik van nieuwe technologieën en media die de toegang tot informatie en communicatiefora vergemakkelijken. Zo hebben steeds meer personen, vooral jongeren, een “samengestelde identiteit” die niet langer beperkt is tot een “collectieve identiteit” verbonden aan een bepaalde etnische of religieuze groep.

De Assemblee meent evenwel dat culturele verschillen ook tot radicalisering en zelfs tot geweld kunnen leiden, indien er niet positief mee omgegaan wordt. In die context is zij verontrust door de toename van antidemocratische en xenofobe politieke partijen in Europa en onderstreept zij de positieve rol van verschillende culturen voor de ontwikkeling van nationale identiteiten en een Europese identiteit.

Daarom roept de Assemblee op tot een radicale evolutie van het politieke discours en de acties om nieuwe middelen te vinden om de culturele diversiteit om te vormen tot een positieve factor van innovatie en ontwikkeling. Zij meent dat de Staten er een strategische doelstelling op lange termijn van moeten maken door de uitwerking van een “interculturele strategie” die aandacht heeft voor sensibilisering en openbaar engagement, voor samenhang tussen de verschillende betrokken actoren, voor strijd tegen racisme, regeling van diversiteit en uitbouw van een interculturele economie.

* * * * *

Integratie van migranten in Europa: nood aan een voluntaristisch, duurzaam en globaal beleid (Resolutie 2006)

De Assemblee herinnert eraan dat vele Europese landen wegens de veroudering van hun bevolking en de daling van hun geboortecijfer nood hebben aan immigratie. Bovendien vormen migranten een bron van culturele verrijking voor de gastlanden.

Om de mogelijkheden die migranten bieden ten volle tot hun recht te laten komen, moeten de gastlanden evenwel hun goede integratie in de samenleving waarborgen.

De Assemblee ziet dat de integratie van migranten als een wederkerig proces van inburgering in de instellingen en van betrekkingen binnen de gastsamenleving, met rechten en verplichtingen aan beide kanten. Zij meent dat de arbeidsmarkt en de sociale diensten, alsook het onderwijs en de deelname aan het politieke leven de belangrijkste domeinen van integratie zijn.

Jammer genoeg moet men vaststellen dat het globale integratieniveau onvoldoende blijft en dat de situatie van migranten en hun afstammelingen een gerechtvaardigde ongerustheid teweeg brengt in vele Lidstaten van de Raad van Europa.

Om een betere integratie van migranten mogelijk te maken, drukt de Assemblee op de noodzaak van een globaal beleid dat zorgt voor een betere verdeling van de rijkdom met bevolkingen die over minder middelen beschikken. Zij schuift een reeks maatregelen naar voren op het vlak van de arbeidsmarkt, onderwijs, politieke participatie, discriminatie en gezinshereniging.

* * * * *

De uitdagingen voor de Ontwikkelingsbank van de Raad van Europa (Resolutie 2007)

In deze barre economische tijden is het verlichten van het sociale lijden niet alleen een plicht, maar ook een belangrijke politieke prioriteit voor de Lidstaten van de Raad van Europa. In dat opzicht kunnen vele landen rekenen op de steun van de Ontwikkelingsbank van de Raad van Europa, een bijzondere investeerder met een sociale roeping.

De Assemblee meent dat de Bank zich in de verwarrende economische omgeving tijdens de laatste jaren op ingenieuze wijze heeft gedragen door nieuwe dwingende reglementeringen in te voeren en door haar beheer, structuren en koers op de juiste wijze aan te passen.

In haar resolutie richt de Assemblee een oproep tot de Bank om de banden met de Raad van Europa verder te blijven aanhalen, meer bepaald door bij te dragen tot de verschillende campagnes. Zij vraagt ook om de samenwerking met de Europese Unie te versterken om solidariteitsmechanismen op het terrein uit te werken, met name door de cofinancieringen ten voordele van jongerentewerking, de integratie van Roma, ... te verhogen.

De Assemblee meent dat de Bank haar toegevoegde sociale waarde moet maximaliseren door meer niche-activiteiten te ontwikkelen. Zij is van mening dat er prioritaire sectoren zijn zoals overheids-, gerechtelijke en gezondheidsdiensten, sociale huisvesting, asielcentra en steun voor tewerking, maar ook prioritaire landen, namelijk de landen van Zuid-Oost Europa die geen lid zijn van de Europese Unie.

* * * * *

Veranderingen binnen de administraties in Europa: de overheidsdiensten in gevaar ? (Resolutie 2008 en aanbeveling 2050)

De Assemblee vertrekt van de vaststelling dat de belangrijke hervormingen die vele Lidstaten van de Raad van Europa in de overheidsadministraties doorvoerden, ingrijpende repercussies hadden op de organisatie, de omvang en de kwaliteit van de overheidsdiensten. Grote delen van de overheidssector werden geprivatiseerd en er werden overheidsdiensten uitbesteed aan agentschappen die niet langer onder staatstoezicht staan.

Dat nieuwe overheidsbeheer wordt beschouwd als het middel om de overheidsadministratie te moderniseren en haar efficiënter en performanter te maken. Die hervormingen kwamen in een stroomversnelling door de financiële en economische crisis van 2008 en de drastische besparingsmaatregelen hebben de druk op de overheidsdiensten nog doen toenemen: vermindering van personeel en verloning, afname van werkzekerheid,...

De Assemblee meent dat bepaalde hervormingen goede resultaten gegeven hebben, maar dat andere een omgekeerd effect hadden: zij hebben geleid tot een versnippering van de openbare diensten of nog tot een kwaliteitsvermindering van de dienstverlening, hetgeen het vertrouwensverlies van de burgers in hun democratische instellingen nog verder in de hand gewerkt heeft.

Voor de Assemblee zijn kwaliteitsvolle overheidsdiensten van essentieel belang voor een sterke democratie, en moet elke toekomstige administratieve hervorming rekening houden met de belangen van de burgers en de gemeenschappelijke Europese waarden. Zij vraagt aan de parlementen van de Lidstaten om de hervormingsmaatregelen op het vlak van administraties en overheidsdiensten te evalueren, en te onderzoeken of de hervormingen rekening houden met het concept van sociale cohesie.

* * * * *

Versterking van de onafhankelijkheid van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (Resolutie 2009 en aanbeveling 2051)

De Assemblee is van mening dat het gezag en de doeltreffendheid van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens op de onafhankelijkheid en de daadwerkelijke onpartijdigheid van de rechters, alsook op de werking van een professionele en onpartijdige Griffie steunt.

Al werden er reeds diverse maatregelen genomen om de onafhankelijkheid van het Hof te versterken, toch meent de Assemblee dat de situatie nog kan verbeteren.

In haar resolutie stelt de Assemblee daarom aanvullende maatregelen voor die kunnen worden genomen om de onafhankelijkheid van het Hof te versterken. Zij bestaan in de ratificatie van het Zesde Bijkomende Protocol bij het Algemeen Akkoord over de privileges en immuniteiten van de Raad van Europa - voor de Lidstaten die dat nog niet deden -, alsook in de herziening van de bepalingen die thans van kracht zijn op het vlak van de sociale zekerheid en de pensionering van rechters. De Lidstaten moeten er ook op toezien dat gewezen rechters van het Hof een goede functie kunnen uitoefenen eens hun mandaat van rechter beëindigd is.

De Assemblee onderstreept dat de onafhankelijkheid en het gezag van het Hof afhangen van de politieke wil en de vastberadenheid van de Lidstaten om het Hof de nodige financiële middelen te geven om zich op efficiënte wijze van haar taak als beschermer van de mensenrechten te kunnen kwijten.

* * * * *

Strafrecht voor minderjarigen aangepast aan kinderen: van retoriek tot werkelijkheid (Resolutie 2010)

Ondanks een arsenaal van regionale en internationale normen die een goed kader bieden voor het strafrecht van minderjarigen, bestaat er nog steeds een belangrijke wanklank tussen het discours inzake mensenrechten en de werkelijkheid van de maatregelen die genomen worden ten opzichte van vele kinderen in het kader van het strafrecht voor minderjarigen, in het bijzonder wat betreft hun gevangenzetting.

De opvolgingsorganen van de Verenigde Naties en van de Raad van Europa hebben inderdaad gewag gemaakt van een onbevredigende situatie voor wat betreft de toepassing van normen betreffende mensenrechten op het vlak van het strafrecht en de opsluiting van minderjarigen.

Om de rechten van het kind en de praktijken inzake strafrecht voor minderjarigen in heel Europa te verbeteren, meent de Assemblee dat het van primordiaal belang is om zich toe te spitsen op de toepassing van de ter zake relevante normen.

De Assemblee roept de Lidstaten op om de minimumleeftijd voor strafrechtelijke verantwoordelijkheid op ten minste 14 jaar te brengen, zonder uitzondering, zelfs in geval van een zwaar misdrijf, en om een waaier van oplossingen voor te stellen die aangepast zijn aan jonge delinquenten ter vervanging van de traditionele strafvervolgingen. De gevangenzetting beschouwt zij als een maatregel die pas in laatste instantie mag worden genomen en waarvan de duur dan zo kort mogelijk moet zijn.

De Assemblee meent dat die alternatieve oplossingen niet alleen minder kosten, maar ook meer bijdragen tot de openbare veiligheid en de jongeren beter helpen om hun potentieel tot ontwikkeling te brengen.

In haar interventie wees *de volksvertegenwoordigster Kristien Van VAERENBERGH*, rapporteur voor advies voor de commissie juridische zaken en mensenrechten (*) erop dat het verslag en de amendementen voorgesteld door de commissie juridische zaken het verslag van de commissie sociale zaken vanuit juridisch oogpunt opnieuw in evenwicht willen brengen.

De aanpak van de commissie sociale zaken komt erop neer de tussenkomst van het strafrecht voor minderjarigen tot een minimum te beperken in alle gevallen van jongerendelinquentie. Volgens spreekster is de leeftijd van minderjarigen trouwens niet duidelijk: gaat het om jongeren van 18, 21 of zelfs 25 jaar ? Zij herinnerde eraan dat de slachtoffers van jongerenmisdaad vaak ook kinderen zijn, en dat die kinderen ook recht hebben op wettelijke bescherming. Zij wees erop dat zij in het Belgisch Parlement herhaaldelijk kritiek geleverd heeft op de te lakse houding van de Belgische autoriteiten en dat dergelijke houding niet verheven moet worden tot de standaard van de Raad van Europa.

(*) De conclusies van het verslag en de amendementen werden goedgekeurd in de commissie juridische zaken en mensenrechten, maar werden verworpen bij de stemming in plenaire zitting.

* * * * *